

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

10. juuli 2019*

Apellatsioonkaebus – Kahju hüvitamise nõue Euroopa Komisjoni vastu – Komisjoni otsus lõpetada koostöö võrgustiku Team Europe raames – Kahju hüvitamine – Komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väide – Kohtuvaidluse lepinguline või lepinguväline olemus

Kohtuasjas C-19/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 5. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

VG, MS-i õigusjärglane, esindaja: *avocate* L. Levi,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar ja B. Mongin,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, kohtunikud C. Toader (ettekandja), A. Rosas, L. Bay Larsen ja M. Safjan,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 11. aprilli 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebuses palub VG, kes on MS-i õigusjärglane, tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 31. mai 2017. aasta kohtumäärus MS vs. komisjon (T-17/16, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2017:379), millega kohus jättis rahuldamata MS-i hagi nõudega mõista komisjonilt välja hüvitis kahju eest, mis on talle tekitatud võrgustiku Team Europe raames koostöö lõpetamise otsusega.

Õiguslik raamistik

- 2 ETLT artiklis 268 on sätestatud:

„Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuuluvad vaidlused, mis on seotud kahjude hüvitamisega artikli 340 teise ja kolmanda lõigu põhjal.“

- 3 Selle aluslepingu artikkel 340 on sõnastatud järgmiselt:

„Liidu lepinguliste kohustuste suhtes kehtib õigus, mida kohaldatakse vastava lepingu suhtes.

Lepinguvälise vastutuse korral heastab liit kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühiste üldprintsiipidele. [...]“.

Vaidluse taust

- 4 Team Europe on kohalik suhtlusvõrgustik, mille peamine ülesanne on abistada komisjoni esindusi, kui nad edastavad kohalikul tasandil teavet Euroopa poliitika kohta, ja mille liikmed tegutsevad sõnavõtjate, kõnejuhtide, ürituste läbiviijate ja kommunikatsiooniekspertidena.
- 5 Sõnavõtjatel on komisjoniga sõlmitud „kokkulepe Team Europe’iga liitumise kohta“. Kokkuleppes on pooltele ette nähtud võimalus igal ajal kirjalikult kokkuleppes taganeda, esitamata muid tingimusi. Võrgustiku Team Europe liikmed ei saa komisjonilt töötasu. Küll aga pakub komisjon, olenevalt kasutatavast eelarvest, neile tasuta tugiteenust, mis hõlmab koordineerimiskoosolekuid, koolituskursusi, Interneti teabevahetusplatvormi ja teabevahetuse vahendeid, et sõnavõtjaid nende ülesannete täitmisel abistada. Team Europe’iga liitumise kokkuleppes on ühtlasi täpsustatud, et Team Europe’i võrgustiku liikmed tegutsevad vabatahtlikkuse alusel ja nad võivad vastu võtta hüvitsi tehtud kulude eest ja mõistlikku töötasu nende ürituste korraldajalt, millel nad osalevad.
- 6 MS oli Team Europe’i võrgustiku liige 20. juulist 2011 kuni 10. aprillini 2013 kohtuvaidluse poolte vahel sõlmitud Team Europe’iga liitumise kokkuleppe alusel, millele komisjoni esinduse juht Prantsusmaal kirjutas alla Pariisis (Prantsusmaa) 8. juulil 2011 (edaspidi „kokkulepe“) ja MS Montpellier’s (Prantsusmaa) 20. juulil 2011. Kokkuleppe kohaselt pidi tema liitumisaeg Team Europe’i võrgustikus lõppema 30. juunil 2014. Komisjoni esinduse juht Prantsusmaal teatas asjaomasele isikule telefoni teel 10. aprillil 2013, et ta lõpetab tema koostöö võrgustikuga; seejärel kinnitati seda otsust kirja teel põhjendusega, et ta olevat käitunud teiste osalejate suhtes sobimatult.
- 7 Komisjoni esinduse juht Prantsusmaal esitas põhjenduse, et naised, kes osalesid ühel Team Europe’i võrgustiku konverentsil või seminaril, on talle esitanud kaebuse MS-i käitumise peale.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

- 8 Üldkohtu kantseleisse 11. jaanuaril 2016 saabunud dokumendiga taotles MS lepinguvälise vastutuse hagi esitamiseks tasuta õigusabi.
- 9 Üldkohtu president rahuldab tasuta õigusabi taotluse 3. mai 2016. aasta kohtumäärusega MS vs. komisjon (T-17/16 AJ, ei avaldata, EU:T:2016:446).
- 10 MS esitas Üldkohtule lepinguvälise vastutuse hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. juulil 2016.
- 11 MS palus Üldkohtul:
  - tuvastada komisjoni lepinguväliline vastutus;
  - mõista komisjonilt välja hüvitis mittevõraltise kahju eest, mis on talle tekitatud institutsiooni süülise käitumisega ja mille suurus on hinnanguliselt 20 000 eurot;
  - kohustada komisjoni avaldama vabanduse tema ees ja arvama ta uuesti Team Europe'i võrgustiku koosseisu;
  - nõuda dokumentide esitamist, mille komisjon on tunnistanud konfidentsiaalseks ja millele tuginedes ta põhjendas oma otsust lõpetada temaga koostöö Team Europe'i võrgustiku raames, ja
  - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 12 Eraldi dokumendiga esitas komisjon 6. oktoobril 2016 Üldkohtu kodukorra artikli 130 alusel vastuvõetamatuse väite ja palus kohtukulud välja mõista hagejalt.
- 13 Vastuvõetamatuse vastuväite kohta esitatud seisukohtades, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 21. novembril 2016, palub MS Üldkohtul see tagasi lükata.
- 14 Vaidlustatud kohtumäärusega, mis on tehtud Üldkohtu kodukorra artikli 126 alusel, nõustus kohus vastuvõetamatuse väitega. Üldkohus leidis, et vaidluse ese on tegelikult lepingulise kahju hüvitamise nõue. Kuna kokkulepe ei sisalda vahekohtuklauslit, tuvastas see kohus oma pädevuse puudumise.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

- 15 Euroopa Kohus rahuldab 30. novembri 2017. aasta kohtumäärusega tasuta õigusabi taotluse, mille oli esitanud apellant.
- 16 Oma apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul:
  - tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
  - sellest tulenevalt saata kohtuasi tagasi Üldkohtule temale esitatud hagi kohta sisulise otsuse tegemiseks või kui Euroopa Kohus leiab, et kohtuasja on võimalik lahendada, rahuldada apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
  - sellest tulenevalt tuvastada komisjoni lepinguväliline vastutus ELTL artikli 268 ja artikli 340 teise lõigu alusel;
  - nõuda dokumentide esitamist, mille komisjon on tunnistanud konfidentsiaalseks ja millel põhineb otsus lõpetada temaga koostöö Team Europe'i võrgustiku raames;

- mõista komisjoni õigusvastasest tegevusest tuleneva mittevaralise kahju eest välja *ex aequo et bono* hinnatud summa 20 000 eurot;
  - kohustada komisjoni avaldama vabanduse ja arvata ta uuesti Team Europe'i koosseisu, ning
  - mõista mõlema kohtuastme kõik kohtukulud välja vastustajalt.
- 17 Euroopa Kohtule teatati 21. veebruari 2018. aasta kirjaga MS-i surmast 16. veebruaril 2018 ja VG otsusest menetlust jätkata.
- 18 VG jättis 28. mai 2018. aasta repliigiga oma nõuete hulgast välja Team Europe'i võrgustiku koosseisu tagasiarvamise taotluse.

Apellatsioonkaebus

- 19 VG põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega, mille kohaselt ühelt poolt on rikutud õigusnormi kahju hüvitamise nõude õiguslikul kvalifitseerimisel ja on rikutud põhjendamiskohustust ning teiselt poolt on rikutud õigusnormi kokkuleppe õiguslikul kvalifitseerimisel, on rikutud põhjendamiskohustust ja on moonutatud faktilisi asjaolusid.

Esimene väide, mida käsitletakse tervikuna, ning teise väite esimene ja teine osa, mida analüüsitakse koos, ning mille kohaselt on rikutud õigusnormi nõude kvalifitseerimisel ja rikutud põhjendamiskohustust

Poolte argumendid

- 20 Esiteks väidab apellant seoses põhjendamiskohustuse väidetava rikkumisega, et Üldkohus ei ole kõigepealt selgitanud, miks kahju hüvitamise nõue on tingimata seotud kokkuleppe tõlgendamisega, samas kui selles nõudes ette heidetud tegevus ei ole väidetava lepingu lõpetamine, vaid MS-i põhiõiguste rikkumine tema käitumise peale esitatud kaebuse lahendamisel, mistõttu kokkuleppe tõlgendamine ei ole nõude analüüsimiseks ei tarvilik ega tingimata vajalik 18. aprilli 2013. aasta kohtuotsuse komisjon *vs.* Systran ja Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245) punkti 80 tähenduses.
- 21 Ka ei ole vaidlustatud kohtumääruses esitatud põhjusi, miks Üldkohus leidis, et MS-i peale esitatud kaebuse menetlemine komisjoni poolt oli tingimata seotud kokkuleppe tõlgendamisega. Kokkuleppes ei ole punkte võimalike kaebuste menetlemise kohta ega komisjoni kohustust põhjendada sõnavõtjaga koostööst loobumist võrgustiku Team Europe raames. Õigusnormid, sealhulgas põhiõigused, mida on väidetavalt rikutud, on kohaldatavad liitumise kokkuleppe punktidest sõltumatult.
- 22 Lõpuks ei vastanud Üldkohus hagiavalduse teatud osadele ega kontrollinud erinevaid kohtutoimiku materjale arvestades objektiivselt ja üldiselt, kas lepinguline kontekst oli tõesti olemas, kuigi see on nõutav tulenevalt 18. aprilli 2013. aasta kohtuotsusest komisjon *vs.* Systran ja Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245).
- 23 VG väidab veel, et Üldkohus on rikkunud põhjendamiskohustust osas, mis puudutab kokkuleppe kvalifitseerimist.
- 24 Teiseks – seoses õigusnormi väidetava rikkumisega VG esitatud nõude kvalifitseerimisel „lepinguliseks“ – leiab VG sisuliselt, et Üldkohus kvalifitseeris kokkuleppe ekslikult „lepinguks“, kuigi tegemist on pigem suunistega, mis ei ole siduvad, mille komisjon on kindlaks määranud ühepoolselt ja mis reguleerivad võrgustiku Team Europe toimimist. Komisjon ei ole kunagi väitnud, et suhe oli

lepinguline, nagu tõendavad tema Euroopa ombudsmanile esitatud seisukohtade punkt 21 ja MS-i tasuta õigusabi taotlust lahendava Üldkohtu 3. mai 2016. aasta määruse MS vs. komisjon (T-17/16 AJ, ei avaldata, EU:T:2016:446) punkt 15. Kokkulepe piirdub sellega, et teeb kokkuvõtte võrgustikku Team Europe, mitte komisjoni ja MS-i vahelisi konkreetseid suhteid reguleerivatest õigustest ja kohustustest. See ei näe ette sanktsioone kokkuleppe rikkumise korral ega viiteid kohaldatavale õigusele või pädevatele kohtutele, mistõttu kokkuleppes on viidatud pigem lihtsalt käitumisnõuetele, mitte tõelistele isikutevahelistele õigussuhetele. Komisjon muutis hiljem oma seisukohta ning tugines kokkuleppe lepingulisele laadile. Poolte ühine kavatsus ei olnud mitte kunagi võtta vastastikuseid kohustusi lepingu alusel. Poolte kavatsus on aga määrav asjaolu selle kvalifitseerimisel, kas akt on lepinguline. Niisiis kvalifitseeris Üldkohus kokkuleppe väärtalt „lepinguks“ ja rikkus oma põhjendamiskohustust.

25 Komisjon palub esimene väide ning teise väite esimene ja teine osa tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

26 Esiteks tuleb osundada, et EL toimimise lepingus on ette nähtud liidu kohtute ja liikmesriikide kohtute pädevuse jaotus hagide korral, mis on esitatud liidu vastu ja milles tuginetakse liidu kohustusele vastutada kahju tekitamise eest.

27 Mis puudutab liidu lepinguvälist vastutust, siis nähtub ELTL artikli 340 teisest lõigust koostoimes ELTL artikliga 268, et lepinguvälise vastutusega seotud vaidlused kuuluvad liidu kohtute pädevusse.

28 Et määrata kindlaks, milline kohus on pädev lahendama liidu vastu esitatud spetsiifilist hagi kahju hüvitamise nõudes, tuleb analüüsida, kas selle hagi ese on liidu lepinguline või lepinguväline vastutus (18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Systran ja Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Selleks võtavad liidu kohtud lihtsalt aluseks õigusaktid, millele pooled tuginevad. Seega lihtne tuginemine õigusnormidele, mis ei tulene käsitletaval juhul asjakohasest lepingust, kuid mis on pooltele kohustuslikud, ei saa tuua kaasa vaidluse lepingulise olemuse muutumist ja seega viia vaidlust välja pädeva kohtu alluvusest. Vastupidisel juhul võiksid vaidluse olemus ja järelikult pädev kohus muutuda vastavalt poolte viidatud õigusnormidele, mis läheks vastuollu erinevate kohtute sisulise pädevuse reeglitega (vt selle kohta 18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Systran ja Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, punktid 64 ja 65 ning seal viidatud kohtupraktika).

30 Selles kontekstis peavad liidu kohtud kontrollima, kas neile esitatud kahju hüvitamise nõue põhineb objektiivselt ja üldiselt lepingulistel või lepinguvälistel õigustel ja kohustustel. Selle jaoks peavad kohtud kohtutoimikus esitatud erinevate andmete, muu hulgas väidetavalt rikutud õigusnormi uurimise alusel välja selgitama – silmas pidades seda, mis laadi on väidetud kahju, etteheidetud käitumine ning asjaomaste poolte õigussuhted –, kas vaidluse ese tuleneb tõesti lepingust, mille põhjalik uurimine on käsitletava vaidluse lahendamiseks möödapääsmatu (18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Systran ja Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, punkt 66).

31 Teiseks tuleb märkida, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 36 ja artikli 53 esimese lõigu alusel Üldkohtul lasuv kohustus oma otsused põhistada ei tähenda seda, et Üldkohus peab oma põhjendustes ammendavalt ja üksahaaval analüüsima vaidluse poolte kõiki argumente. Kui Üldkohtu arutluskäik ilmneb põhjendusest selgelt ja ühemõtteliselt, võib põhjendus seega olla tuletatav, tingimusel, et see võimaldab huvitatud isikutel mõista põhjusi, miks kõnealused meetmed on võetud, ja kui Euroopa Kohtul on piisavalt teavet kohtuliku kontrolli teostamiseks (vt selle kohta 30. mai 2018. aasta kohtuotsus L'Oréal vs. EUIPO, C-519/17 P ja C-522/17 P–C-525/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:348, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 32 Käesolevas asjas tuleb sedastada, et Üldkohus on kõigepealt vaidlustatud kohtumääruse punktis 34 tuvastanud, et kokkulepe määrab kindlaks poolte vastavad kohustused, koostöö kestuse ja selle lõpetamise eeskirjad. Täpsemalt on ta toonud esile, et kokkuleppe punktis 5 on osutatud „ülesütlemise“ tingimustele. Seejärel asus Üldkohus kohtumääruse punktis 35 seisukohale, et kahju hüvitamise nõue on seotud kokkuleppe tõlgendamisega, kuna hageja ei ole tuginenud muudele aktidele, mille komisjon oleks vastu võtnud. Nimetatud kohtumääruse punktis 36 leidis Üldkohus veel, et ette heidetud tegevus on otseselt seotud olemasoleva lepingulise suhtega, millest ta järeldas vaidlustatud kohtumääruse punktis 37, et hageja kahju hüvitamise nõue on seotud kokkuleppe tõlgendamisega, ning selle kohtumääruse punktis 38, et kokkuleppe tõttu on vaidlus lepinguline. Lõpuks tõi Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 40 esile, et kokkulepe ei sisalda vahekohtuklauslit, mistõttu vaidlus ei ole liidu kohtute alluvuses.
- 33 Järgmiseks tuleb nentida, et Üldkohus on õiguslikult piisavalt põhjendanud, et vaidluse ese on lepinguline ja et tingimused, mis määravad kindlaks liidu kohtualluvuse, ei ole täidetud.
- 34 Peale selle tuleb asuda seisukohale, et ühegi VG esitatud argumendiga ei saa tõendada, et nende kaalutlustega on rikutud õigusnormi.
- 35 Eelkõige ei saa Üldkohtu analüüsi vaidlustada asjaoluga, et hageja võttis aluseks tsitaadi, mis on võetud komisjoni varasematest, ombudsmanile esitatud seisukohtadest ja mis on ära toodud vaidlustatud kohtumääruse punktis 23 ning mille kohaselt komisjon oli märkinud, et „Team Europe’i liikmetel ei olnud [komisjoniga] lepingulist suhet“.
- 36 Seisukoht, mille komisjon on varem esitanud ombudsmanile, ei ole nimelt tingimata vastuolus seisukohaga, mis tuleneb vastuvõetamatuse väitest, mille see institutsioon esitas Üldkohtule.
- 37 Sellega seoses on oluline rõhutada, et see tsitaat ei ole täielik, kuna samas lauses, kui seda lugeda tervikuna, on täpsustatud, et „Team Europe’i liikmetel ei ole komisjoniga lepingulist suhet ja nad ei saa temalt mingit tasu või toetust“.
- 38 Isegi kui eeldada, et kõnealust tsitaati võib mõista nii, et see välistab töölepingu, kuna kokkulepe välistab mis tahes tasu ega näe ette ühtki õiguslikku alluvussuhet, siis sellise lepingu puudumine komisjoni ja võrgustiku Team Europe liikmete vahel ei välista muid kokkulepituid kohustusi nende vahel, mistõttu nende omavahelise suhte võib siiski kvalifitseerida „lepinguliseks“ (vt analoogia alusel 14. juuli 2016. aasta kohtuotsus Granarolo, C-196/15, EU:C:2016:559, punkt 25).
- 39 Ombudsmani 19. novembri 2015. aasta otsuses esitatud kaalutlustest nähtub, et ombudsman tõi esile, et „kui komisjon otsustab mõne eksperdi või oma võrgustiku liikmega koostööd mitte jätkata, on ta enne lõpliku otsuse vastuvõtmist kohustatud kõigepealt andma asjaomasele isikule võimaluse väljendada oma seisukohta kavandatava meetme suhtes“.
- 40 Sellest järeldub, et pooltevahelise vaidluse ese on lõpetamise asjaolude vaidlustamine ja täpsemalt nende tingimuste vaidlustamine, millest lähtudes on vastu võetud komisjoni otsus lõpetada koostöö MS-iga võrgustiku Team Europe raames.
- 41 Ka asjaolu, et hageja osutas põhiõiguste rikkumisele, ei saa muuta pooltevahelise vaidluse olemust.
- 42 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 29 ja nagu leidis Euroopa Kohus ka 20. mai 2009. aasta kohtuotsuse *Guigard vs. komisjon* (C-214/08 P, ei avaldata, EU:C:2009:330) punktis 43, ei saa nimelt lihtne tuginemine õigusnormidele, mis ei tulene lepingust, kuid mis on poolte kohustuslikud, tuua kaasa vaidluse lepingulise olemuse muutmist ning jätta selle tulemusel vaidlust välja pädeva kohtu alluvusest. Vastupidisel juhul võiksid vaidluse olemus ja järelikult pädev kohus muutuda vastavalt poolte esitatud normidele, mis läheks vastuollu erinevate kohtute sisulise pädevuse reeglitega.

- 43 Seega on Üldkohus õigesti tuvastanud, et asi ei allu liidu kohtutele, ja on esitanud piisavalt põhjendusi, miks ta tegi järelduse, et vaidluse ese kuulub tegelikult lepingulisse konteksti.
- 44 Neil asjaoludel tuleb esimene väide, mida käsitletakse tervikuna, ning teise väite esimene ja teine osa, mida analüüsitakse koos, põhjendamatusesse tõttu tagasi lükata.

Teise väite kolmas osa, mille kohaselt on moonutatud faktilisi asjaolusid

Poolte argumendid

- 45 Teise väite kolmandas osas väidab apellant, et kuna Üldkohus leidis, et kokkulepe on leping, ega teinud kindlaks, millist õigust kokkuleppele kohaldatakse, siis on ta seda kokkulepet moonutanud.
- 46 Komisjon leiab, et kolmas väiteosa on vastuvõetamatu või teise võimalusena põhjendamatu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 47 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 256 lõikest 1 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust, et apellatsioonkaebus on piiratud õigusküsimustega ning et ainult Üldkohus on seega pädev tähtsust omavaid faktilisi asjaolusid tuvastama ja tõendeid hindama. Välja arvatud juhul, kui on tegemist moonutamise, ei ole faktiliste asjaolude ja tõendite hindamine õigusküsimus, mis kuuluks sellisena Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele. Moonutamine peab siiski nähtuma selgelt toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja faktilisi asjaolusid ja tõendeid uuesti hinnata (15. mai 2019. aasta kohtuotsus CJ vs. ECDC, C-170/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:410, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Kui apellant väidab, et Üldkohus on tõendeid moonutanud, peab ta ELTL artikli 256, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimese lõigu ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punkti d kohaselt täpselt osutama tõenditele, mida Üldkohus on väidetavalt moonutanud, ning hindamisvigadele, mis on tema arvates viinud Üldkohtu sellise moonutamiseni (6. septembri 2018. aasta kohtuotsus Klein vs. komisjon, C-346/17 P, EU:C:2018:679, punkt 126 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Käesolevas asjas piirdub apellant Üldkohtu arutluskäigu lühikese kriitikaga ega tõenda seejuures, et see arutluskäik põhineb kohtule esitatud faktiliste asjaolude moonutamisel, mis ilmneb selgelt toimiku materjalidest.
- 50 Lisaks esitab apellant esimest korda Euroopa Kohtule argumendi, mille kohaselt kohaldatav õigus on jäänud kindlaks määramata.
- 51 Selline argument tuleb aga tunnistada vastuvõetamatuks. Kodukorra artikli 170 lõige 1 näeb nimelt ette, et apellatsioonkaebuses ei või muuta Üldkohtu menetluses olnud hagi eset. Euroopa Kohtu pädevus apellatsioonimenetluses on piiratud Üldkohtus arutatud väidetele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega. Pool ei saa seega esitada esimest korda Euroopa Kohtus väidet, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus, kuna see võimaldaks tal Üldkohtule esitatud asjaga võrreldes laiendada kohtuasja ulatust Euroopa Kohtus, kellel on apellatsioonimenetluses piiratud pädevus (Euroopa Kohtu asepresidendi 10. jaanuari 2018. aasta määrus komisjon vs. RW, C-442/17 P(R), ei avaldata, EU:C:2018:6, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Teise väite kolmas osa ei saa seetõttu olla edukas.
- 53 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 54 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt sama kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuse suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja VG on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja VG-lt.

Allkirjad